

er dette Punkt, jeg herved vil fremhæve, at Vedtagelsen af denne Skat ikke paa nogen Maade vil hverken træde hindrende i Veien for eller i mindste Maade hjælpe til Gjennemførelsen af en Skattereform. Dvertimod vil det træde hindrende i Veien for samme af den Grund, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) anførte, nemlig at, dersom vi nu i Aar bruge Loven om Reglerne for Indkomstskat, ere vi ilde stedte, naar vi til næste Aar skulle definitivt skride til Gjennemførelsen af den store Reform i vor Lovgivning og andre trykkende Afgifter. Folkethinget er da ilde stedt overfor den Modstand, det muligvis kan vente fra Regjeringen og Landstinget; thi vi ville da ikke kunne sætte nogen Ting igjennem, med mindre vi ville tage den Indkomstskat, som Andre ville give os. Det er kun dette ene Punkt, jeg yderligere vilde fremhæve i Mod sætning til den ærede sidste Taler.

Sylvester Jørgensen: Den Betragtning, som blev fremsført af den ærede sidste Taler, og som er udtalt flere Gange før af de Medlemmer, som søgte Toldsatserne forandrede og en Toldreform hurtigt gennemført, at de vilde blive dårligere stillede ved, at Indtægtskatten nu blev vedtagen, kan jeg aldeles ikke forstaa. Det er mig ikke muligt at fatte Betydningen af de Grunde, som de ærede Medlemmer have fremsført. Derimod forekommer det mig, at der i et Udtryk, som kom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen): „Landstinget indrømmede meget nødig to Ligninger“, kunde ligge en Opfordring til at vedtage Indtægtskatten, thi hvis Landstinget derimod var gaaet meget villig ind paa det den Gang, kunde man tro, at dette Thing ogsaa meget villig vilde gaa ind paa en Indtægtskat fremdeles og i en anden Stikelse. Men det, at Landstinget gif meget nødig dertil, synes jeg, skulde være en Opfordring til at holde paa de Regler, man nu har, forsaavidt man overhovedet ikke vil modsætte sig en Indtægtskat. Der er i de Forhandlinger, der ere førte om det omhandlede Spørgsmaal, en Betragtning, der forekommer mig at være for svagt frem-

hævet. Det er, at saavel den Beskatning, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) ønsker at blive fri for, det man kalder Krigsskattolden, som ogsaa Indtægtskatten i den Form, hvori den foreligger, begge ere forarsagede ved og have deres Berettigelse i det Knæk, som Kongeriget fik ved den sidste Krig i 1864. Vi bleve da satte en hel Del Millioner tilbage i vor Pengeformue. Det er af et æret Medlem i det andet Thing, om jeg erindrer rigtig, angivet til 25 eller 26 Millioner; det forekommer mig at skulle være ikke for høit anslaaet. Vi have siden den Tid rigtignok gjort Fremskridt, og navnlig har den aarlige Balance i de sidste Aar været bedre end t. Ex. i 1867—68; der er anlagt Jernbaner for meget betydelige Summer og derved erhvervet betydelige Aktiver; der er foretaget Forbedringer ved vort Hærvæsen, som jeg ogsaa sætter meget stor Pris paa, og det regner jeg for en betydelig Freigang; men, naar man derimod sammenstiller Gjælden og Formuen, de egentlige konstante Pengeværdier, det vil sige Reservecapitalen og de almindelige i Statsregnskabet opførte Aktivers Beløb, fradragne Statsgjælden, saaledes som de vare ved Krigens Slutning, med nuværende Tidspunkt, saa ere vi dog, saavidt jeg kan se, i dette Punkt gaaede en 4—5 Millioner tilbage — nemlig, som bemærket, i vor konstante Pengeformue, imedens vi til Gjengjæld have erhvervet Jernbaner for det firedobbelte Beløb og gjort Forbedringer i Hærvæsenet for omtrent det tredobbelte — det vil sige foruden det Knæk, som var forarsaget ved selve Krigen, og deri ligger for mig den egentlige Grund til at stemme for Indtægtskatten, saaledes som den nu foreligger. Det ærede Thing vil maasse tillade mig med et Par Ord at oplyse den Betragtning, jeg her har fremsat, noget nøiere; jeg skal gjøre det paa en saadan Maade, at jeg antager, at det vil være de fleste ærede Medlemmer let at følge mig. Monarkiets Gjæld var før den sidste Krig omtrent 95 Millioner; Kongerigets Gjæld efter Krigen var omtrent 130 Millioner, indbefattet den særlige Gjæld, som Kongeriget havde tidligere. Den Erstatning, vi fik af Hertugdømmerne for at overtage hele